

Súd: Okresný súd Spišská Nová Ves
Spisová značka: 2Er/195/2014
Identifikačné číslo súdneho spisu: 7614203343
Dátum vydania rozhodnutia: 17. 09. 2020
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Matej Okály
ECLI: ECLI:SK:OSSN:2020:7614203343.2

Uznesenie

Okresný súd Spišská Nová Ves v exekučnej veci vedenej u súdneho exekútora JUDr. Rudolfa Krutého, PhD., Exekútorský úrad Bratislava, Záhradnícka 60, pod č.k. EX 2036/14 na návrh oprávneného: GENERAL FACTORING, a.s., so sídlom Mostová 2, Bratislava, IČO: 45684618 zast. Jakubčák, advokátska kancelária, s.r.o., Michalská 14, Bratislava proti povinnému: Š.P. D., L.. XX.XX.XXXX, J. Y. XX o námietkach proti upovedomeniu o zastavení starej exekúcie takto

rozhodol:

I. Námietky oprávneného proti upovedomeniu o zastavení starej exekúcie z a m i e t a.

II. Súd návrh oprávneného na prerušenie konania za účelom podania návrhu na začatie konania o súlade právnych predpisov na Ústavnom súde Slovenskej republiky o ústavnosti zákona č. 233/2019 Z.z., z a m i e t a.

o d ô v o d n e n i e :

1. Tunajší súd na návrh oprávneného a žiadosť súdneho exekútora vydal dňa 27.2.2014 poverenie na výkon exekúcie pre súdneho exekútora pre vymoženie istiny 3235,88 € s príslušenstvom a trov exekúcie.

2. Súdny exekútor predložil súdu námietky oprávneného proti upovedomeniu o zastavení starej exekúcie vydaného v zmysle § 7 zákona č. 233/2019 Z. z. o ukončení niektorých exekučných konaní a o zmene a doplnení niektorých zákonov.

3. Oprávnený v zákonom stanovenej lehote podal u súdneho exekútora námietky proti upovedomeniu o zastavení starej exekúcie. Oprávnený namietal, že upovedomenie bolo vydané v rozpore so zákonom, pretože ide o starú exekúciu, ktorá nebola zapísaná v centrálnom registri exekúcií do siedmich dní odkedy sa exekútor dozvedel skutočnosti rozhodujúce pre zápis alebo maximálne do 30.6.2016, upovedomenie neobsahuje opis skutočností, ktoré zastavenie starej exekúcie odôvodňujú a preto je nepreskúmateľné a z upovedomenia o zastavení starej exekúcie nie je zrejmé, prečo vôbec došlo k zastaveniu a aké úkony súdny exekútor vykonal. Oprávnený žiadal preveriť a potvrdiť totožnosť subjektu oprávneného v tomto konaní, nakoľko pohľadávky vymáhané prostredníctvom súdneho exekútora, ktorý vydal upovedomenie boli predmetom postupovania na tretiu osobu a to ešte pred prijatím zákona č. 233/2019 Z.z. Súčasťou námietok proti upovedomeniu o zastavení starej exekúcie bol aj návrh na prerušenie konania v súvislosti s podnetom na podanie návrhu na konanie pred Ústavným súdom SR o súlad právnych predpisov zo strany súdu podľa § 125 ods. 1 Ústavy SR. Oprávnený namietal rozpor zákona č. 233/2019 Z.z. s ustanoveniami čl. 20 ods. 1,4 a 5 Ústavy SR, čl. 46 ods. 1 Ústavy SR, čl. 1 ods. 1 Ústavy SR, čl. 12 ods. 1 a 2 Ústavy SR, čl. 63 Zmluvy o fungovaní EÚ. Poukázal na porušenie zákazu retroaktivity právnych noriem, obmedzenie vlastníckeho práva, vylúčenú súdnu ochranu.

4. Podľa § 2 ods. 1 zákona č. 233/2019 Z.z. o ukončení niektorých exekučných konaní a o zmene a doplnení niektorých zákonov, stará exekúcia sa týmto zákonom zastavuje, ak a) uplynula rozhodná doba a nejde o starú exekúciu podľa odseku 2, b) oprávnený alebo povinný zanikol bez právneho nástupcu

alebo dedičské konanie po oprávnenom alebo povinnom bolo zastavené z dôvodu, že nezanechal žiadny majetok alebo zanechal len majetok nepatrnej hodnoty, c) zastavenie starej exekúcie navrhol oprávnený alebo d) dôvod na zastavenie starej exekúcie vyplýva z osobitného predpisu upravujúceho konkurzné konanie; na tento účel platí, že stará exekúcia sa zastavila vznikom dôvodu na jej zastavenie.

5. Podľa § 2 ods. 2 zákona č. 233/2019 Z.z. o ukončení niektorých exekučných konaní a o zmene a doplnení niektorých zákonov, stará exekúcia sa podľa odseku 1 písm. a) nezastavuje, ak ide o a) vymoženie pohľadávky na výživnom, b) uspokojenie práva na nepeňažné plnenie, vrátane uspokojenia práva na peňažné plnenie, ak sú vymáhané v tom istom exekučnom konaní, c) vymoženie pohľadávky vzniknutej pri realizácii spoločných programov Slovenskej republiky a Európskej únie financovaných z fondov Európskej únie podľa osobitného predpisu, d) vymoženie plnenia priznaného rozhodnutím inštitúcie, orgánu, úradu a agentúry Európskej únie, e) vymoženie plnenia priznaného rozhodnutím správneho orgánu vo veci porušenia pravidiel hospodárskej súťaže podľa osobitného predpisu, f) starú exekúciu, v ktorej bol v posledných 18 mesiacoch pred dňom, keď sa má stará exekúcia podľa tohto zákona zastaviť, dosiahnutý výťažok spolu aspoň vo výške 15 eur, g) starú exekúciu, v ktorej je povinným ten, koho majetkové pomery ako dlžníka nemožno usporiadať podľa osobitného predpisu upravujúceho konkurzné konanie.

6. Podľa § 3 zákona č. 233/2019 Z.z. o ukončení niektorých exekučných konaní a o zmene a doplnení niektorých zákonov, Rozhodnou dobou je doba piatich rokov. Rozhodná doba plynie odo dňa doručenia prvotného poverenia na vykonanie exekúcie súdnemu exekútorovi, ak § 4 neustanovuje inak; na zmenu exekútora sa neprihliada. Ak v rozhodnej dobe nedošlo k vymoženiu celého vymáhaného nároku, platí, že sa nezistil majetok, ktorý by stačil aspoň na úhradu trov starej exekúcie.

7. Podľa § 5 zákona č. 233/2019 Z.z. o ukončení niektorých exekučných konaní a o zmene a doplnení niektorých zákonov, ak sa stará exekúcia zastavila, exekútor vyhotoví upovedomenie o zastavení starej exekúcie, ktorého vzor zverejní Slovenská komora exekútorov po dohode s Ministerstvom spravodlivosti Slovenskej republiky na svojom webovom sídle v strojovo čitateľnom elektronickom formáte. Upovedomenie o zastavení starej exekúcie obsahuje a) označenie oprávneného a povinného, b) spisovú značku exekútora a spisovú značku súdu, c) dátum doručenia prvotného poverenia na vykonanie starej exekúcie exekútorovi, d) zákonné ustanovenie, podľa ktorého došlo k zastaveniu starej exekúcie, slovné vyjadrenie dôvodu zastavenia starej exekúcie a stručný opis skutočností, ktoré zastavenie starej exekúcie odôvodňujú, e) výšku vymoženej pohľadávky oprávneného a výšku vymožených trov oprávneného, f) výšku vymožených trov exekútora v členení na odmenu exekútora, náhradu hotových výdavkov, náhradu za stratu času a daň z pridanej hodnoty, ak je exekútor platiteľom dane z pridanej hodnoty; ustanovenia o konečnom vyúčtovaní sa nepoužijú, g) výzvu na úhradu paušálnych trov starej exekúcie exekútora vzniknutých v súvislosti so zastavením starej exekúcie podľa tohto zákona, ak exekútor paušálne trovy uplatňuje, h) poučenie oprávneného o možnosti a o lehote na podanie námietok proti upovedomeniu o zastavení starej exekúcie a poučenie o vykonateľnosti podľa § 6 ods. 3.

8. Podľa § 6 zákona č. 233/2019 Z.z. o ukončení niektorých exekučných konaní a o zmene a doplnení niektorých zákonov, trovy starej exekúcie exekútora pozostávajú z trov exekútora, ktoré si pred zastavením starej exekúcie z prijatého alebo vymoženého plnenia oprávnené ponechal, a paušálnych trov vo výške 35 eur; ak je exekútor platiteľom dane z pridanej hodnoty, zvyšuje sa výška paušálnych trov o daň z pridanej hodnoty, ktorú je exekútor povinný platiť podľa osobitného predpisu. Na úhradu iných trov starej exekúcie, ako trov uvedených v prvej vete, nemá exekútor nárok. Paušálne trovy znáša oprávnený. Exekútor vyzve oprávneného na zaplatenie paušálnych trov v upovedomení o zastavení starej exekúcie, ak exekútor paušálne trovy uplatňuje. Upovedomenie o zastavení starej exekúcie s výzvou na úhradu paušálnych trov, na základe ktorej neboli paušálne trovy uhradené do 60 dní od ukončenia exekučného konania, je exekučným titulom. Potvrdenie o vykonateľnosti sa nevyžaduje.

9. Podľa § 6 ods. 4 zákona č. 233/2019 Z.z. o ukončení niektorých exekučných konaní a o zmene a doplnení niektorých zákonov, exekútor nemá nárok na náhradu paušálnych trov, ak a) oprávnenému zaslal upovedomenie o zastavení exekúcie po uplynutí lehoty podľa § 5 ods. 3 alebo b) ide o starú exekúciu, ktorá nebola zapísaná v centrálnom registri exekúcií.

10. Podľa § 7 zákona č. 233/2019 Z.z. o ukončení niektorých exekučných konaní a o zmene a doplnení niektorých zákonov, proti upovedomeniu o zastavení starej exekúcie, ktoré bolo vydané v rozpore s týmto zákonom, môže oprávnený podať do 30 dní od jeho doručenia u exekútora námietky. Námietky proti paušálnym trovám nie sú prípustné. Námietky spolu s upovedomením o zastavení starej exekúcie predloží exekútor do 30 dní súdu. Ak námietky neboli podané, exekútor do 30 dní od uplynutia lehoty na podanie námietok doručí súdu upovedomenie o zastavení starej exekúcie. Súd dôvodným námietkam vyhovie tak, že uznesením upovedomenie o zastavení starej exekúcie zruší. Oneskorené alebo neprípustné námietky súd uznesením odmietne. Nedôvodné námietky súd uznesením zamietne. Rozhodnutie o námietkach súd doručí oprávnenému a exekútorovi.

11. Podľa § 243h ods. 1 zákona č. 233/1995 Z.z. o súdnych exekútoroch v účinnom znení ak tento zákon v § 243i až 243k neustanovuje inak, exekučné konania začaté pred 1. aprílom 2017 sa dokončia podľa predpisov účinných do 31. marca 2017. Pravidlá pre pridelovanie vecí exekútorom podľa § 55 ods. 4 a 5 sa použijú len s ohľadom na veci pridelené podľa predpisov účinných po 1. apríli 2017.

12. Podľa § 243d ods. 3 zákona č. 233/1995 Z.z. o súdnych exekútoroch v účinnom znení exekútor je povinný do 30. júna 2016 vykonať zápis všetkých právoplatne neskončených exekúcií, v ktorých mu súd vydal poverenie na vykonanie exekúcie, do registra exekúcií; táto povinnosť platí aj pre zástupcu, náhradníka a nástupcu exekútora.

13. Podľa § 9a ods. 1 zákona č. 233/1995 Z. z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti a o zmene a doplnení ďalších zákonov ak to povaha veci nevyklučuje, v konaní podľa tohto zákona sa primerane použijú ustanovenia Civilného sporového poriadku.

14. Podľa § 162 ods. 1 písm. b) CSP súd konanie preruší, ak pred rozhodnutím vo veci dospel k záveru, že sú splnené podmienky na konanie o súlade právnych predpisov, v tom prípade podá Ústavnému súdu Slovenskej republiky návrh na začatie konania.

15. Podľa § 1 ods. 1 Vyhlášky Ministerstva spravodlivosti Slovenskej republiky č. 355/2014 Z.z. o centrálnom registri exekúcií, zápis, zmena a výmaz údajov o právoplatne neskončenej exekúcii podľa § 211a ods. 1 zákona do centrálného registra exekúcií (ďalej len "register exekúcií") sa vykoná do siedmich dní, odkedy sa súdny exekútor (ďalej len "exekútor") dozvedel alebo mohol dozvedieť o skutočnostiach rozhodujúcich pre zápis, zmenu alebo výmaz týchto údajov, a ak ide o údaje z rozhodnutia súdu alebo iného štátneho orgánu, do siedmich dní od právoplatnosti tohto rozhodnutia.

16. Podľa § 211a ods. 1 zákona č. 233/1995 Z.z., o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti (Exekučný poriadok), komora vedie v elektronickej podobe centrálny register exekúcií (ďalej len "register exekúcií") a zodpovedá za jeho nepretržitú, plynulú a bezpečnú prevádzku. Komora sa zodpovednosti zbaví, len ak preukáže, že sa škode nemohlo zabrániť ani pri vynaložení všetkého úsilia, ktoré možno požadovať. Register exekúcií pozostáva z technického a programového vybavenia slúžiaceho na elektronické zhromažďovanie, spracúvanie, uchovávanie, vyhľadávanie a prenos dát súvisiacich s exekučnou činnosťou. Register exekúcií je verejným zoznamom dostupným na webovom sídle komory, do ktorého sa o každej právoplatne neskončenej exekúcií zapisujú tieto údaje: a)označenie súdu, ktorý udelil poverenie na vykonanie exekúcie, b)spisová značka súdu podľa písmena a), c)označenie exekútora, ktorému súd udelil poverenie na vykonanie exekúcie, d)spisová značka exekučného spisu exekútora, e)deň, mesiac a rok 1.udelenia poverenia na vykonanie exekúcie, 2.vydania uznesenia o povolení odkladu exekúcie, 3.vydania uznesenia o zastavení exekúcie, ak sa exekúcia zastavila v časti, f)označenie vymáhaného nároku, na ktorého vymáhanie poveril exekútora súd, ako aj údaj o aktuálnom stave vymoženía nároku a trov exekútora, g)ak ide o povinného a oprávneného 1.fyzickú osobu, meno, priezvisko, dátum narodenia, rodné číslo, adresa bydliska, 2.fyzickú osobu - podnikateľa, meno, priezvisko, dátum narodenia, adresa bydliska alebo miesta podnikania, identifikačné číslo, ak bolo pridelené, 3.právnickú osobu, názov alebo obchodné meno, sídlo, identifikačné číslo.

17. Oprávnený v tomto podnete opísal jednotlivé aspekty protiústavnosti zákona č. 233/2019 Z.z. a zdôraznil dopad tejto právnej úpravy na jeho postavenie v prebiehajúcom exekučnom konaní. Oprávnený vzhľadom na vyššie uvedené skutočnosti považuje za nevyhnutné, aby exekučný súd postupoval tak, že preruší konanie v zmysle § 162 ods. 1 písm. b) CSP a podá návrh na začatie konania o súlade právnych predpisov na Ústavný súd SR.

18. Zákon 233/2019 Z.z. upravuje niektoré dôvody na zastavenie starej exekúcie (§ 2 ods. 1) zo zákona, t.j. priznáva niektorým skutkovým okolnostiam odôvodňujúcim zastavenie starej exekúcie účinky priamo zákon. Vznik takejto relevantnej okolnosti je dôvodom pre zastavenie starej exekúcie, ktorá sa zastavuje priamo vznikom tejto okolnosti (t.j. v okamihu vzniku tejto skutočnosti sa stará exekúcia zastavuje) a preto akýkoľvek návrh, či už hmotnoprávnej alebo procesnoprávnej povahy, nemôže mať vplyv na vedenie takéhoto „zastaveného“ exekučného konania. Súd názor oprávneného nezdíela, a preto v zmysle § 162 ods. 1 písm. b) CSP nebude podávať návrh na začatie konania na Ústavný súd SR o súlade právnych predpisov, pretože toto ustanovenie dáva súdu možnosť, ak súd pred rozhodnutím vo veci dospel k záveru, že všeobecne záväzný právny predpis, ktorý sa týka veci, je v rozpore s Ústavou, so zákonom, alebo s medzinárodnou zmluvou, ktorou je Slovenská republika viazaná, podá Ústavnému súdu Slovenskej republiky návrh na začatie konanie, nie ak k takémuto záveru dospeje účastník konania. Napadnutý zákon č. 233/2019 Z.z. podľa názoru súdu nie je dokonalým zákonom a vytvára viaceré výkladové problémy, avšak jeho účel odbremenenia všeobecných súdov od exekučnej agendy je zrejмый a ten tento zákon jednoznačne napĺňa. Ak je oprávnený presvedčený o reálnej vymožitelnosti svojej pohľadávky, tak o túto neprichádza, len sa presunie na vecne príslušný súd. Na všeobecných súdoch sa tak postupne vytvorí väčší priestor (materiálny aj personálny) na riešenie iných druhov agendy, čím sa potenciálne zrýchli súdne konanie ako také. Toto bola základná predstava zákonodarcu pri prijímaní predmetného zákona a s touto sa zároveň exekučný súd v plnom rozsahu stotožňuje. Vo svojom rozhodnutí č. III. ÚS 36/2019 Ústavný súd SR konštatoval, že uznesenie o prerušení konania je rozhodnutím procesnej povahy, teda nejde o rozhodnutie vo veci samej. Aj z toho dôvodu takéto rozhodnutie spravidla ani nie je spôsobilé zasiahnuť do ústavou zaručených základných práv a slobôd (napr. II. ÚS 67/2017, III. ÚS 63/2018). Navyše obsahom práva na spravodlivé súdne konanie nie je právo na rozhodnutie v súlade s právnym názorom účastníka súdneho konania. Z tohto dôvodu súd nevidí dôvod na prerušovanie konania a podávanie návrhu na začatie konania o súlade právnych predpisov na Ústavný súd Slovenskej republiky a to najmä vychádzajúc z vyššie spomínaných skutočností a na okolnosť, že konanie je ex lege v zmysle zákona č. 233/2019 Z.z. zastavené, súd návrh oprávneného na prerušenie konania zamietol v zmysle § 162 ods. 3 CSP. Súd vo veci samej teda rozhodovať nebude a nie je možné prerušiť konanie, ktoré je zo zákona zastavené. Súd taktiež odkazuje na aktuálne rozhodnutia Ústavného súdu Slovenskej republiky č. I. ÚS 220/2020, I. ÚS 221/2020, IV. ÚS 239/2020, III. ÚS 237/2020, II. ÚS 241/2020. Ústavný súd SR skonštatoval, že napadnuté upovedomenia o zastavení starej exekúcie vydané podľa zákona č. 233/2019 Z.z. sú ústavne udržateľné.

19. Súd preskúmal predložené upovedomenie o zastavení starej exekúcie spolu s námietkami oprávneného a spisovým materiálom. Spornou skutočnosťou v podanom námietkach je nárok exekútora na paušálne trovy exekúcie, kvôli čomu boli podané. Oprávnenosť podať námietky vyplýva priamo zo zákona a ich obsah nemusí byť ohraničený iba dôvodom na zastavenie exekúcie, ale môžu popierať aj nárok exekútora na trovy, preto v tomto súd nevidí rozpor so zákonom. Inou skutočnosťou je už ale dôvodnosť samotných námietok, ktorú súd v tomto prípade nenašiel. Oprávnenému nevzniká právna povinnosť uhradiť paušálne trovy starej exekúcie v prípadoch, ak na ich úhradu súdnemu exekútorovi nevznikol nárok (§ 6 ods. 4) alebo v prípadoch, ak by snád požadoval zaplatenie paušálnych trov vo výške odporujúcej zákon č. 233/2019 Z.z. Porušenie povinností súdneho exekútora v súvislosti s účtovaním paušálnych trov, na ktoré nemá právny nárok, zakladá disciplinárnu zodpovednosť. Uvedené je v súlade s výkladovým usmernením Komisie dostupné na webovom sídle Ministerstva spravodlivosti SR. V Dôvodovej správe sa uvádza, že strata nároku exekútora na paušálne trovy je dôsledkom nezapísania starej exekúcie do centrálného registra exekúcií podľa ustanovení Exekučného poriadku účinného do 31.3.2017. Z gramatického výkladu ustanovenia § 6 ods. 4 písm. b) citovaného zákona má súd za to, že podstatným znakom nepriznania trov starej exekúcie je skutočnosť, že stará exekúcia nebola zapísaná v centrálnom registri exekúcií podľa ustanovení Exekučného poriadku účinného do 31.3.2017. Pričom pre nepriznanie trov starej exekúcie nie je rozhodujúca „včasnosť“ jeho zápisu. Keďže právne normy nemôžu pôsobiť späť, súd má za to, že zákon č. 233/2019 Z.z. nemôže spájať určité právne následky s už prípadne skorším porušením povinnosti (tzv. zákaz retroaktivity). V ustanovení § 211a ods. 1 Exekučného poriadku je taxatívne uvedené, aké údaje sa o každej právoplatne neskončenej exekúcii do registra zapisujú. Podľa tohto ustanovenia sa deň zápisu exekúcie do registra exekúcií nezapisuje. Preukázanie splnenia podmienky včasnej evidencie starej exekúcie v centrálnom registri exekúcií v upovedomení o zastavení starej exekúcie zákon č. 233/2019 Z.z. v ustanovení § 5 ods. 2 nepožaduje, a teda táto skutočnosť nespôsobuje nezákonnosť a nepreskúmateľnosť upovedomenia v časti nároku súdneho exekútora na paušálne trovy. Súd mal z Centrálného registra exekúcií za

preukázané, že exekúcia vedená pod sp. zn. 2Er/195/2014 je zapísaná v centrálnom registri exekúcií v zmysle § 211a ods. 1 zákona č. 233/1995 Z. z. Exekučné konanie je tam skutočne zapísané, preto nemá dôvod pochybovať o včasnosti tohto zápisu, pokiaľ nie je hodnoverne preukázaný opak zo strany oprávneného. Nárok súdneho exekútora na trovy podľa zákona č. 233/2019 Z.z. vzniká už len existenciou zápisu a to logicky ku dňu vzniku nároku, teda ku dňu zastavenia exekúcie ex lege. Podľa § 1 ods. 1 vyhlášky MS SR č. 355/2014 Z. z. o centrálnom registri exekúcií v spojení s § 211a ods. 3 Exekučného poriadku v znení účinnom do 31.03.2017 sa ukladá povinnosť súdnemu exekútorovi vykonať do siedmich dní zápis do CRE, odkedy sa dozvedel alebo mohol dozvedieť skutočností rozhodujúce pre zápis. Je potrebné poukázať, že oprávneným uvádzaný § 1 ods. 1 vyhlášky MS SR č. 355/2014 Z.z. o centrálnom registri exekúcií sa na daný prípad absolútne nevzťahuje, pretože tento hovorí o nových zápisoch nových exekúcií a zmien v ich údajoch, prípadne o zmenách v údajoch starých už zapísaných exekúcií. Nehovorí nič o včasnosti zápisu starých exekúcií, lebo ich zápis sa spravuje § 243d ods. 3 Exekučného poriadku účinného do 31.3.2017. Ak oprávnený nadobudol pochybnosť, resp. presvedčenie o tom, že súdny exekútor si nesplnil zákonnú povinnosť, mal možnosť podať podnet Slovenskej komore exekútorov na preskúmanie, kontrolu a zápis absentujúcich údajov do CRE. Oprávnený mohol iniciovať disciplinárne stížanie exekútora za nedodržanie zákonných postupov. Oprávnený svoje tvrdenie o údajnom porušení povinnosti zo strany súdneho exekútora uskutočniť zápis do CRE nijakým spôsobom nepreukázal a túto svoju dôkaznú povinnosť nemôže prenášať na iných. Zákon č. 233/2019 Z. z. účinný od 1.1.2020 nemôže ukladať exekútorovi sankcie vo forme nepriznania nároku na trovy exekúcie za prípadné nespĺnenie si povinnosti ku dňu 30.06.2016, nakoľko tento výklad zákona zo strany oprávneného je nepochybne založený na princípe pravej retroaktivity, a z tohto dôvodu je potrebné ho odmietnuť. Citované ustanovenie jasne určuje požiadavku a to, že exekučná vec musí byť zapísaná v CRE. Nič nemení ani odkaz na § 243d ods. 3 Exekučného poriadku, ktorý smeruje iba k tomu, že exekútor je zo zákona povinný zápis do CRE vykonať, pričom táto povinnosť platí aj pre nástupcu exekútora, zástupcu, náhradníka, čo navodzuje k tomu, že táto povinnosť je stále bez ohľadu na lehotu. Postup pre prípady exekúcií nezapísaných do CRE upravuje § 211 ods. 3 Exekučného poriadku, podľa ktorého v prípade nespĺnenia povinnosti vykoná zápis komora.

20. Oprávnený namietal, že z upovedomenia nie je zrejmé, ako exekútor nárok oprávneného vymáhal a prečo nevyzvolal pohľadávku oprávneného. Taktiež namietal, že neobsahuje opis skutočností, ktoré zastavenie odôvodňujú. Zákonodarcu v ustanovení § 5 ods. 2 zákona č. 233/2019 Z.z. stanovil, že súdni exekútorovi sú povinní len stručne opísať skutočností, ktoré zastavenie starej exekúcie odôvodňujú, pričom v upovedomení tento stručný opis zastavujúcej skutočnosti je riadne obsiahnutý. Napadnuté upovedomenie obsahuje oprávneným vytýkaný opis skutočností, ktoré zastavenie odôvodňujú a to v tom znení: „Stará exekúcia sa zastavila, pretože od doručenia prvotného poverenia uplynula rozhodná doba piatich rokov. K predĺženiu rozhodnej doby nedošlo a nejde o takú exekúciu, ktorá sa nezastavuje.“. Pre úplnosť súd dodáva a odkazuje oprávneného na webové sídlo Slovenskej komory exekútorov, že formát, resp. celý obsah upovedomenia o zastavení starej exekúcie je v zmysle zákona č. 233/2019 Z.z. vytvorený Ministerstvom spravodlivosti Slovenskej republiky v spolupráci so Slovenskou komorou exekútorov, pričom komora tento vzor zverejnila na svojom webovom sídle, a teda je dostupný širokej verejnosti. Upovedomenie obsahuje všetky náležitosti, ktoré obligatórne vypočítava ustanovenie § 5 zákona č. 233/2019 Z.z. Obsah upovedomenia o zastavení starej exekúcie je taxatívne daný zákonom č. 233/2019 Z.z., z uvedeného dôvodu v ňom nie je súdny exekútor povinný uvádzať skutočností nad rámec zákona ako napríklad z akého dôvodu nevyzvolal v posledných 18 mesiacoch ani 15 € a aké úkony v priebehu exekúcie vykonal. Argumenty oprávneného sú podľa názoru súdu účelové. Upovedomenie o zastavení starej exekúcie doručené oprávnenému spĺňa všetky zákonom stanovené náležitosti, ktoré boli oprávneným namietané a to, že oprávnený má za to, že tieto, resp. niektoré, boli pre neho odôvodnené v nedostačujúcom množstve nezakladá pochybnosti, že by upovedomenie o zastavení starej exekúcie bolo vydané v rozpore so zákonom. Súd nie je oprávnený riešiť činnosť výkonu súdneho exekútora, nakoľko súdny exekútor je štátom určenou a splnomocnenou osobou na vykonávanie núteného výkonu exekučných titulov a teda samostatným orgánom verejnej moci pri vykonávaní exekúcie. V prípade pochybností oprávneného na postup vykonávania exekúcie súdnym exekútorom, je oprávnený obrátiť sa na Slovenskú komoru exekútorov. Otázka postupu súdneho exekútora pri vykonávaní exekúcie, nie je v kompetencii súdu. V prípade, že oprávnený nebol spokojný s činnosťou súdneho exekútora, mohol v zmysle § 44 ods.10 Exekučného poriadku účinného do 31.3.2017, kedykoľvek v priebehu exekučného konania aj bez uvedenia dôvodu podať na príslušný okresný súd návrh na zmenu exekútora, pričom tak oprávnený neurobil. Oprávnený sa taktiež sám mohol informovať u súdneho exekútora na stav prebiehajúceho exekučného konania. K zastaveniu exekúcie

došlo z objektívnych dôvodov ex lege podľa § 2 ods. 1 písm. a) zákona č. 233/2019 Z.z. Súd v konaní neviduje žiadnu ďalšiu zmluvu o postúpení pohľadávok na tretiu osobu a ani oznámenie, resp. návrh na zmenu účastníka konania. Procesne legitimovaným subjektom je preto naďalej súčasný oprávnený - GENERAL FACTORING, a.s. Prevod pohľadávky vymáhanej v konaní má pôvodný oprávnený oznámiť a preukázať súdnemu exekútorovi v zmysle § 37 Exekučného poriadku v znení účinnom do 31.3.2017. Až následne je exekútor povinný predložiť súdu návrh na pripustenie zmeny účastníka konania. Keďže návrh súdu predložený nebol, nemohol o ňom ani zákonite rozhodnúť. Napadnuté upovedomenie o zastavení starej exekúcie je teda po preskúmaní súdu vydané v súlade so zákonom č. 233/2019, pre ne/priznanie trov súdnemu exekútorovi zákon nevyžaduje včasnosť zápisu, ale zápis do centrálného registra exekúcií ako taký, obsahuje všetky obligatórne náležitosti, preto námietky oprávneného ako nedôvodné súd zamietol.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu n i e j e prípustné odvolanie.